

29/47

slovarmi.

Pri učítvávaní spisu som obdržal užesenie o stihom pre trestný čin vraždy.

V silvestrii s týmto trestným činom bol nariadené vyšetrenie obvinených znalcami z oboru psychiatrie, psychiatrie a sexuologicie. Neda mi, aby som nespomienal, že všetci znalci, ktorí boli týmto vyšetrením poverení, boli v súlade s Trestným poriadkom obecným, že v prípade potreby môžu boli haliadnuti do trestného spisu, prípadne im tieto spisy môžu byť zapožičané. Znalcom sa tak tiež mohlo sovažiť aby boli prítomní pri výsluchu obvinených. Boli však upozornení, že im nepriľahlia riešenie právnych otázok a hodnotenie dоказov. Všetci znalci posudky výpracovali v súlade so zájomom, až na Dr. Dabrotku. Naštívil me diez razy, jeho „vyšetrenie“ malo však charakter obyčajného výsluchu.

Po prvy raz sme sa rozprávali asi 2-3 hodiny. Vyjadril som sa k všetkym veciam, o ktoré ma žiadal. Psychologické vyšetrenie trvalo však asi 1 hodinu. Ostatný čas som sa podrobil výsluchu a počíval som to iste čo od vyšetrovateľov (samozrejme, že v slušnej forme). Prešvedčil ma nech sa prižnám, že oni majú vŕtvu, ti vŕtvali musel niekto zabiť, ten niekto to sme my a preto sme tu (že bola jeho pracovná hypotéza o ktorej hovoril na pojednávaní). On bol v pitevnej kniestnosti, všetko videl, bol tam veľký smrad a je te všetko veľmi nechutné. Preto klameš, prečo krijem hranou, ani vedia, že mám v tomto prety, inak by som vo väzbe nebol. Pýtal sa ma aké som mal auto, či to bola šestistovka a bo päťstovka... atď. Okrem iného som riešil psychologické testy. Dostal som tiež k haliadnutiu album s fotografiami zavraždenej dievčiny.

Druhé „tzv. vyšetrenie“ doc. Dabrotku bolo už rýdzou výsluhové. Rozprával mi, že nech neklameš, čo stále zapíšem, či mi to ešte baví (čo jeho do toho??). Privil ma so zoznamom asi tridsiatich otázok, na ktoré som mu vzhľadom na skutočnosť odpovedať nemohol. Prešvedčil ma, že nemam alibi (čo jeho do toho??), že o rozprávaní mi ľží. Alibi by som mal iba utudy keby som bol v base alebo za hranicami ČSSR, že keby som ten deň ležal v nemocnici, ani to by mi nepomohlo, lebo ja som možol z nemocnice ujsť, sednúť do auta, ťa do Bratislavu, znásilniť Cervanovič a vratiť sa do spítkala bez toho, aby si to niekto všimol. Ve vyšetrovaní teraz lietalo viac ľudí, lenže ti stihli medzičasom emigrat. Ale na tom nezáleží, pretože hranou súme padli až bez nich, všetci sa prižnali až pred prokurátormi a budú odstúpiť, pretože prokurátor bol prítomny i pri konfrontáciach. To čo vypočíta moja žena, alebo žena Cervanovej nie je pravdom, ona má strach, že nebude mať O takov ružu v posteli. Spytoval sa mi každoraz plne-

korníkov o rozbití ruky. Potom sa nás rozhoval zvrátne na tému kričkého obvinenia. Docent sa ma opýtal, prečo som vyšetrovateľom obvinil, keď to nie je pravda. Štúle ma presvedčať, že pravdu majú oni, že som obvinený vyšetrovateľom z fyzického väsilia proti mojej osobě i v prítomnosti obhájcu a prokurátora. Ubezpečí som ho, že to je výmysel, keby môj obhájca dovolil, v jeho prítomnosti, použiť na mne väsile, kmed' by som si žiadal druhého obhájcu. Doc. Dobročka však trval na svojom, a vravel mi: "Hovorili ste to, neklamte hovorili ste to!"

Zistil som, že takéto rozhovery nikam navedli. Už v tom čase som si vedel predstaviť, ako bude vypadat moj psychologický posudok.

Aj doc. Dobročkovi som povedal svoj názor, t.j. že nepočujem, že obvinení budú svoje výpovede meriť. On mi povedal, že to len v tom prípade, keď to dokazia až kati.

Dalej mi rozprával o akomsi spriehaní, ktoré prešlo predčasne sa už všetci priznali. Pýtal sa me, či mi mám strach. Povedal som že dno, pretože som väznený a nevinne a som obvinený zo závažného trestného činu, hoci krič, ale som. Splytal som sa ho, či to je normálne. On mi odpovedal, že je to úplne normálne fyziologická reakcia. (Pozn. Na súd. pojednávaní tu díl hieco úplne iné).

Prekvapilo ma hodnotenie, ktoré docent vypracoval na 20 strán po tak krátkom rozhovere. Tematiku čerpal z trestních spisov, z výpovedi Kocúra, čo pri pojednávaní aj potvrdil. Keďže zase potvrdil, že si nepredstavil žiadich obvinených výmysel, pretože "oni si vymyseli mňeho". Túto lóz mu podstrelili vyšetrovateľia. Myšlím, že za takéto okolnosti by bolo skutočne vhodné inštitútu znalcov zrušiť (poznamenal doc. Dobročka pri pojednávaní).

Podotíkam tiež, že jeho prvé "vyšetrenie" nasledovalo bezprostredne po ľačkom výsluchu. Mnoho faktov uvedených v jeho posudku sú poprekrúcané iži!!

Podľa mojich postrelov bol doc. Dobročka v tomto konaní použitý ako psychologický nástroj vynucovania výpovede. Svedčí o tom jednako jeho vzťah k prejednávanej veci snaha "posobiť" na súdca pojednávaním ako nepriamy svedok. Jeho tvrdenia, nielenže sú v rozpore so skutočnosťou a s výpovedami obžalovaných, ale sú v rozpore i s posudkami ďalších znalcov z oboru seologicie a súdneho lekárstva.